

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ว่าด้วยการออกจากราชการกรณีขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการออกจากราชการกรณีขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ข้อ ๔ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้าราชการ ผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปเพราะไม่มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๗ (ก) (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามเพราะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามมาตรา ๗ (ข) (๑) หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองตามมาตรา ๗ (ข) (๕) หรือเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๗ (ข) (๖) ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้น สืบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานพร้อมสรุปความเห็นเสนอต่ออธิการบดีโดยเร็ว

เมื่ออธิการบดีได้ทราบรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สั่งการตามที่เห็นสมควร และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นปรากฏแก่ผู้ร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้น ในลักษณะที่มีสติไม่สมประกอบ ไม่รู้ผิดชอบ หรือมีความรู้สึกละเลยในบางครั้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อพิจารณาเสนอความเห็น และรายงานต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งการ

เมื่ออธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นวิกลจริตจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบจนไม่สามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ ให้อธิการบดีมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยต่อไป

กรณีผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการเป็นข้าราชการเทียบเท่าระดับ ๑๐ ขึ้นไป และตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๓

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

(ศาสตราจารย์พรชัย มาตังคสมบัติ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา